

Sygn. akt I CNP 34/07

POSTANOWIENIE

Dnia 15 czerwca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie ze skargi J. P. o stwierdzenie niezgodności z prawem

prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w N.

z dnia 20 grudnia 2005 r., w sprawie z powództwa P. K.

przeciwko J. P.

z udziałem interwenienta ubocznego Gminy Ł.

o eksmisję,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 czerwca 2007 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 20 grudnia 2005 r. Sąd Rejonowy w N. nakazał pozwanym opuszczenie i opróżnienie określonego lokalu mieszkalnego oraz wydanie go powodowi, a także orzekł, że pozwanym nie przysługuje prawo do lokalu socjalnego.

Apelacja pozwanego J. P. od wskazanego wyroku została odrzucona przez Sąd Rejonowy w N. postanowieniem z dnia 15 lutego 2006 r.

W związku z wymienionym wyrokiem pozwany Janusz P. wniósł o stwierdzenie jego niezgodności z prawem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c., odczytywanym łącznie z art. 417¹ § 2 k.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje tylko wtedy, gdy przez wydanie prawomocnego orzeczenia niezgodnego z prawem stronie wyrządzona została szkoda. *A contrario*, jeżeli szkoda nie wystąpiła, skarga nie przysługuje (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, niepubl., z dnia 11 stycznia 2006 r., II CNP 13/05, OSNC 2006, nr 6, poz. 110, i z dnia 21 grudnia 2006 r., III CNP 57/06, niepubl.). Właśnie z tego względu wśród tzw. konstrukcyjnych wymagań skargi przewidziano obowiązek uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.), co oznacza złożenie przez skarżącego oświadczenia, że szkoda wystąpiła – ze wskazaniem jej rodzaju i rozmiaru – oraz uwiarygodnienie tego oświadczenia. W tym celu, w związku z treścią art. 243 k.p.c., skarżący może powoływać i przedstawiać zarówno dowody, w tym tzw. dowody niedające pewności, jak i inne środki, nieuznawane przez kodeks za dowody, np. pisemne oświadczenia, surogaty dokumentów itp. (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 16 oraz z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, niepubl.; por. także orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 1951 r., C 398/51, OSN 1951, nr 3, poz. 89). W rozpoznawanej skardze pozwany stwierdził, że wydanie zaskarżonego orzeczenia naraziło go na znaczny uszczerbek wyrażający się w konieczności

poniesienia wydatków na zapewnienie sobie i rodzinie jakichkolwiek warunków mieszkaniowych. Ze sformułowania tego wynika, że szkoda opisana przez skarżącego jeszcze nie wystąpiła, co wyłącza dopuszczalność skargi. Stwierdzenie skarżącego nie wskazuje ponadto w żadnej mierze ani na rodzaj szkody, ani też na jej rozmiar. Z tego względu nie sposób przyjąć, że wymaganie przewidziane w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. zostało spełnione.

W myśl art. 424⁸ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy odrzuca skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c., jak również skargę z innych przyczyn niedopuszczalną. Wypełniając dyspozycję tego przepisu, Sąd Najwyższy postanowił, jak w sentencji.

/tp/